

ikke kunne stemme for Ordningen af Landbohøjskolen uden samtidig at faae aftalt Bestemmelser om Landbrugs skolernes Stilling i Forhold til Landbohøjskolen. Derfor kunde jeg, efter at den sidste ærede Taler nu har præciseret sin første Udtalelse derhen, at han ønsker, at en Skole, der har en Folkehøjskoleafdeling, der nu i sin Helhed støttes af Kultusministeriet, men som tillige har en Landbrugsafdeling og maasse ogsaa en Haandværkerafdeling, skulde være berettiget til at nyde Understøttelse af begge Ministerier i Forhold til Afdelingernes Indretning og Stilling, ønske at erfare af den høitærede Minister, i hvilket Omfang Landbrugsundervisningen er fordelt her i Landet, og hvorledes den er ordnet for Menigmand. Det vil jeg sætte Pris paa at høre den meget ærede Ministers Anskuelse om.

Indenrigsministeren (Singer & Lev): Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i paa dette Stadium at fremsætte en bindende Udtalelse; saa maatte Sagen have foreligget med langt større Klarhed, end den nu foreligger efter enkelte Antydninger af et æret Medlem. Det, jeg tidligere har sagt, angik nærmest Skolen som Helhed. Hvad man kan gaa ind paa, naar man kommer til Afdelinger i Skolen, maa virkelig komme an paa, hvorledes Sagen foreligger, dels principielt, dels i hvert enkelt Tilfælde. Jeg forbeholder mig altsaa en nærmere Drøftelse af dette Spørgsmaal.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Holstein-Ledreborg: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Finantsudvalget.

Da Ingen ønskede at udtale sig herom eller stillede noget andet Forslag, sluttedes Forhandlingen.

Ovennævnte Forslag af Holstein-Ledreborg
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Sagtlov af 17de April 1885.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2937).

Lovforslagetfattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Dusen): Hvis Loven af 1ste April 1871 var vedbleven at bestaa uden Indskrænkninger, er der næppe Noget, der vilde være i Tvivl om, at det vilde have givet Anledning til, at en meget stor Del af Vildtbestanden her i Landet vilde være svunden meget betydelig ind i dette Dieblis, og navnlig vilde det vistnok have givet Anledning til, at der af Agerhøns og Harer vilde have været meget Lidt tilbage. Det var ganske vist i Anerkjendelse deraf, eller maaste ogsaa efter Foranledning ude fra, at et Par ærede Medlemmer af Thinget, nemlig de ærede Medlemmer for Viborg Amts 3die Valgfreds (Albertsen) og Bræsto Amts 6te Valgfreds (Wøjfen) i Samlingen 1878—79 indbragte et Forslag til en midlertidig Forandring i Loven af 1871. Ved dette Forslag, som blev vedtaget, blev der gjort en Indskrænkning i den Tid, da Sagten paa Harer og Agerhøns maatte finde Sted. Da de tre Aar vare udløbne, blev Loven af 23de Mai 1879 om en Fortsættelse af den midlertidige Sagtlov ordlydende vedtagen, som den var tidligere. Men ved Lov af 17de April 1885, nemlig det Aar, da den næste midlertidige Sagtlov vilde være udløben den 12te September, blev det nødvendigt, at der blev gjort Noget igjen, hvis Bestanden af Harer og Høns skulde bevares her i Landet. Der var den samme Fare for at falde tilbage til Loven af 1ste April 1871, nemlig at Vildtbestandens Mængde vilde have været indskrænket i meget betydelig Grad. I Slutningen af 1885 var der i Landstthinget fremkommet et omfattende Forslag angaaende Sagen. Det blev behandlet meget grundigt og udførligt i Landstthinget og tog megen Tid, saa at der først hen imod Slutningen af Samlingen fremkom et Lovforslag fra Landstthinget, som ogsaa skulde være en Forlængelse af den midlertidige Sagtlov for 3 Aar paant. Dette Lovforslag fik en noget anden Skikkelse, end de to foregaaende midlertidige Sagtlove havde havt, og det er vel sandsynligt, at dette Lovforslag ikke vilde være blevet vedtaget her i dette Thing uændret, som det kom fra Landstthinget.